

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия. Телефонъ № 394.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства.	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

ТАКСИ

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лева.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смятатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

НОВОТО ПРАВИТЕЛСТВО.

На 30 декемврий м. г. стана промена въ управлението на страната. Начело на държавното управление застана стария и испитанъ държавникъ г. Андрей Ляпчевъ. Тая промена се посреща отъ всички среди съ задоволство. Декларацията, която новото правителство направи въ парламента достатъчно ясно начерта пътя на новото управление. Труденъ пътъ на умиротворение на страната, повдигане народното ступанство, закрепване българската пара, сключване на заемъ, намаление на финансовитъ тяжести, грижи за бѣжанцитъ и пр.

Бившето правителство отъ 9 юний до последния день на управлението си немалко направи въ това отношение. Заслугитъ му ще има да ги прецени тепърва Българския народъ. За тѣхъ ще оставимъ да говори историята.

Следъ сѣбитията отъ войната насамъ на държавата е необхоима силна властъ, ползуваща се съ доверието на парламента, за да може да се справи съ положението вътре въ страната, и да има доверието на чуждитъ държави, зошто ние нито за моментъ не трѣбва да забравяме, че сме една побѣдена държава, интереситъ на която често зависятъ отъ благоволения на великитъ държави.

Новото правителство дойде на властъ по чисто парламентаренъ редъ — сѣбитие отдавна забравено въ нашия политически животъ и нека се надѣваме, че съ това ще

се тури начало на една нова политическа ера у насъ. Доста боледува държавата следъ нанесенитъ ѝ рани отъ войната. Време е да се съвземе и заживѣе единъ нормаленъ политически, финансовъ и ступански животъ. Миналото нека послужи за добъръ урокъ на държавници и народъ. Държавника трѣбва всѣкога да помни, че всека една негова дума, носи последици не само за него, а за целъ единъ народъ и за това добре да преценява и обмисля своитъ постѣпки и дѣла. Народа пъкъ, който по силата на конституцията е върховенъ господаръ на своитъ сѣдбини, нека въ момента, когато казва своята тежка дума и посочва своитъ избраници, не се увлича подиръ демагози и политически въжеиграчи, а избира достойнитъ да ковѣтъ неговата сѣдба.

Нашиятъ окръгъ има голѣма нужда отъ подкрепата на правителството и нека се надѣваме, че тя ще му бѣде дадена, за да може да се издигне въ ступанско и благоустройство отношение на подобающа висота.

Н. Г. Н.

Д-ръ С. Г. Кашевъ.

НОВА НАСОКА НА НАШЕТО ПРОИЗВОДСТВО.

Предишниятъ стремежъ на дадени държави да монополизиратъ известни отрасли на производството, днесъ следъ войната отстъпва предъ силната тенденция у народитъ да се еманципиратъ и

станатъ стопански независими. Така стана едно обикновено явление пренасянето индустрии отъ една страна въ друга. Германия, напр., която преди войната държеше въ ръце монопола на химическата индустрия въ свѣта, днесъ се видѣ принудена да види много отъ своитѣ предприятия, подкрепени отъ чужди капитали, да работятъ въ чужбина. Други индустрии, съкратявайки дейността си въ страната, основаватъ другаде, въ чужбина, нови предприятия.

Цельта, която се гони въ случая съ основаването на тѣзи клонове, е да се достави чрезъ една промишлена, търговска или превозна дейностъ отъ страна на самия клонъ на предприятието известна стопанска облага за неговата централа — следователно и за народното стопанство, къмъ което принадлежи тя. Но това последното понася въ свързка съ това основаване на клонове въ чужбина и известни загуби.

Отъ гледна точка на страната, въ която се намира централата ние виждаме, като положителна последица отъ дейността на предприятието въ чужбина, единъ приръстъ въ актива на платежния и балансъ, което е крайната целъ за стопанската политика на всѣка държава. Отрицателнитѣ страни на тѣзи основавания на клонове сж, че фиска се лишава отъ известни данъчни приходи и друго, че известно число работни ръце престава да намира занятие въ страната. Въ всѣки случай положителната страна всѣкакъ преодолява.

Днесъ, когато България е наводнена съ основавания на подобни клонове отъ чуждестранни предприятия, не може да не се запитаме, дали не бихме могли и ние по сѣщия начинъ да помогнемъ на нашата индустрия. — Тютюнева, текстилна и др., а сжщо и на земледѣлческото производство. Въ Турция, напр., нашата текстилна и брашнена индустрия биха могли да намѣрятъ широкъ приемъ. Турски капиталисти сж се показали наклонни да съдействуватъ за основаване на клонове отъ нашитѣ текстилни фабрики въ Турция. Нашиятъ индустриалецъ познава най-добре характера на ориенталския пазаръ, следователно при добра смѣтка въ предприятието би достигналъ задоволителни резултати.

Главно обаче тази нова ориентировка на нашето производство и неговия пласиментъ би могла да засегне тютюневото ни производство и индустрия. Спасението на тютюневото ни производство, което се издигна едва ли не до първо мѣсто въ народното ни стопанство, трѣбва да дойде по сжщия пжтъ, по който то дойде за индустриитѣ на Германия, Австрия и другаде, т. е. чрезъ измѣстяне на нашата тютюнева индустрия вънъ отъ страната. Нашитѣ индустриалци на тютюневи издѣлия и тютюнопроизводителитѣ чрезъ своитѣ

кооперации трѣбва по пжтя на картелирането да се явятъ на чуждитѣ пазари въ непосредствена връзка съ консуматора, като създаватъ свои клонове въ странитѣ потребители. Слаби начинки въ тази посока ние имаме вече отъ най-ново време въ Лайпцигъ и Франкфуртъ, обаче тѣ сж нищо предъ нуждитѣ на народното стопанство да се пласиратъ десеткитѣ милиони килограми тютюнъ, които се произвеждатъ ежегодно у насъ.

Намъ се струва, че тукъ посочения пжтъ, особено за преодоляване тютюневата криза, е целесъобразенъ и е най-малко рискованъ за производителя земледѣлецъ и индустриалеца. Успѣхътъ е сигуренъ, защото българскитѣ тютюни не могатъ да иматъ качественъ конкурентъ, а конкуренцията по цена ще се постигне чрезъ картелирането.

Д-ръ Д. Чалжковъ

Какъ се гледатъ и позятъ общинскитѣ селски бикове.

Мизерно. Съ престѣпна небрежностъ и грубо нехайство. Фактитѣ говорятъ, примеритѣ сж на лице.

Презъ 1920 год. се закупва отъ специална комисия, отъ частевъ ступанивъ, за смѣтка на селска община, — чистокръвно едногдишно сименталско биче Доведено на пазаря, то будеше удивлението на множеството, което се тѣлпеше около продавача и искаваше възхищенията си. Купено и откарано за общински селски разплодникъ, 3—4 мес. по бжсно се докарва въ крайно мизерно и окаяно до неузнаваемостъ състояние, за да му бжде дадена „ветеринарна помощъ“, — защото „нѣщо“ боледувало и не било вече годно за разплодникъ. — Указа се, че бичето е здраво, но изоставено и натилено на произволъ, безъ нѣкакви човѣшки грижи по него.

Въ началото на пролѣтътъ, минавайки по служба презъ едно отъ селата на Варненска околия, заяви ми се отъ членове на скотовѣдната комисия, че селския бикъ не само „нѣщо“ много отслабналъ но и бѣгалъ отъ кравитѣ. Билъ вече изхабенъ. — негоденъ за разплодникъ. Прегледахъ бика: младъ, здравъ но живъ скелетъ, който едва е преживѣлъ зимата и комуто сж отредени 120 крави да покрива. Лесно обяснима е причината, защо бика е бѣгалъ отъ кравитѣ Аналогични случаи сж не единъ, за мизерното състояние въ което изпадатъ общинскитѣ селски бичи, особено презъ зимата.

но последния случай, който имахъ случая да констатирамъ напоследъкъ, е редъкъ по своето естество.

Презъ м. ноемврий т. г. бѣ докаранъ за ветеринарна помощъ въ Варнен. окр. ветеринарна лечебница, селско общинския бикъ на Кьомюрлишка община съ широка рана по средата на гърба придобита отъ нанесенъ ударъ съ брадва. Излишно е да се споменава за висшата човѣшка култура, която е вдигнала ръка срещу едно беззащитно животно, грѣхътъ на което е, че е отишло подтиснато отъ глада да се нахрани въ чужди дворъ. И въ този случай историята се повтаря. Общинския бикъ на Кьомюрлишка община, който се достави тази пролѣтъ подъ грижитъ на Постоянната комисиия е изоставенъ безъ подслонъ, безъ храна и безъ човѣшки грижи. Скотовъдната комисиия на сѣщата община, която се грижи за отглеждането на бика, — нищо не е направила за да бѣде поне запазенъ като общинска собственостъ. Това е въ много селски общини изъ Варненска околия: селскитъ бици, — общинска собственостъ, бродятъ изъ селскитъ улици и междани, като безстопанствени, тѣ сѣ „юва“ безъ да сѣ обявени за такива отъ респективната община. Ако случая ви отведе въ нѣкоя селска община и я посетитъ презъ зимата, ще видатъ гордостта на сѣщата община въ скотовъдно отношение: подобие на говедо, — жива сѣнка блуждающа изъ селото, да събира отпадкитъ на фуражъ, край плетищата и оградитъ. Изоставенъ отъ грижитъ на всички, селския бикъ търси подслонъ отъ суровостта на зимнитъ стихии. Забравенъ отъ всички, гледа го тласка да се явява неканенъ гостъ въ чужди дворове. Непризнавайки властъ и чужда собственостъ той се подчинява на естествения законъ, — инстинкта да бѣде запазенъ и нахраненъ.

Въ такова състояние сѣ изоставени повечето отъ нашитъ селски бици, на които е оставено голѣмото назначение да бѣдатъ говежди общински разплодници съ горлото име: „селски общински бикъ“.

Нашата растителна маслена индустрия презъ 1924 год.

Въ последната книжка на „Известията на Бълг. народна банка“ (септемврий 1925 г.) сѣ публикувани сведения за положението на 19 най-едри маслени индустриални заведения презъ 1924 г., които характеризиратъ изобщо поло-

жението на тоя клонъ отъ нашата индустрия, развилъ се бързо отъ войната насамъ.

Въпроснитъ 19 индустриални заведения сѣ имали презъ 1924 година единъ капиталъ отъ 71,187 хил. лв. (2,654 хил. зл. лв.), отъ който 7 на сто въ мѣста, 42 на сто въ постройки и 51 на сто въ машини и инсталации. По форма предприятията сѣ били 8 еднолични, 7 събирателни и 4 акционерни.

Презъ 1924 год. въ производството на тия индустриални заведения сѣ били заети средно 290 работници, отъ които 270 мъже и 20 жени. Броятъ на изработенитъ надници е 53,860 за които е заплатено 38,235 хил. лв., т. е. средната надница е била 70 6 лв. (2,64 зл. лв.).

Употребенитъ сурови материали презъ годината сѣ стрували 38,235 хил. лв., отъ които 82 процента сѣ били отъ мѣстенъ и 18 процента отъ чуждестраненъ произходъ. Спомагателни материали сѣ употребени за 3,678 хил. лв., отъ които 31 на сто за матер. отъ мѣстенъ и 69 на сто за матер. отъ чуждестраненъ произходъ. Употребеното гориво и за 1,600 хил. лв., отъ които 94 на сто за матер. отъ мѣстенъ и 6 на сто за матер. отъ чуждестраненъ произходъ.

Всичко за сурови, спомаг и горивни материали е заплатено 43,512 хил. лв. Отъ суровитъ материали най-много се употребява слънчогледовото семе, после сусамъ, тютюневото семе, тиквеното семе и пр.

Производството на разглежданитъ предприятия е било следното:

	тона	хил. лева
слънчогледово масло	804	31,135
сусамово масло	124	5,445
разни масла	50	1,468
печень сусамъ	3	88
таханъ	174	5,449
кюспе	1,664	4,761
Всичко	2,819	48,346

Комитетъ на благотворителността въ гр. Варна.

По инициативата на Варненския градски кметъ г. П. Стояновъ презъ декемврий 1924 г. въ Варна бѣ основанъ Комитетъ на благотворителността, който си постави за задача да обедини дѣйствиата на всички благотворителни начинания за да могатъ се постигна по-благотворни резултати. Тоя комитетъ бѣ избралъ за управително тѣло: Почетенъ председателъ Н. В. Пр. Митропо-

литъ Симеонъ, председателъ — кмета г. П. Стояновъ, членове: г. г. Ал. Петровичъ, П. Широковъ, К. Геновъ, Ив. Годжовъ, Б. Абаджиевъ, К. Пенчевъ и П. Белберовъ. За касиеръ на комитета бѣ определенъ г-нъ К. Геновъ, а секретарската длъжностъ бѣ възложена на началника за социални грижи при общината г. Ст. Георгиевъ.

Комитета е излъзълъ съ едно подробно изложение за своята дейностъ, отъ което се вижда, че въ едногодишното време презъ което той е съществувалъ, наистина е постигналъ и развилъ похвална дѣйностъ и постигналъ значителни резултати. Той е успѣлъ да събере отъ разни фирми, лица и учреждения сумата 863,322-86 лв. отъ която е раздалъ на разни благотворителни организации, нуждающи се и пр. сумата 791,013 лв.

По крупни помощи сж дадени на Православното христ. братство „Св. Арх. Михаилъ“ 166,500 лв., което братство е раздало тази сума на бѣдни семейства; на д-вото на Инвалидитѣ, сирацитѣ и вдовицитѣ отъ войнитѣ въ Варна 90,000 лв.; на безплатнитѣ учен. трапезарии 70,000 лв.; на Секция за бѣжанци при д-во „Черв. кръстъ“ — София 50,000 лв.; д-во „Милосърдие“ 32,000 лв.; д-во „Надежда“ 31,500 лв.; Мюсюлманско благ. д-во 25,000 лв.; Еврейско благ. д-во 20,000 лв.; Зап. подоф д-во „Друг. съюзъ“ 40,000 лв.; пострадалитѣ отъ атентата въ София 30,000 лв.; фондъ „Коледна Елха“ 30,000 лева; „Червенъ кръстъ“ — Варна 25,000 лв. и др.

Въ края на отчетната година наличностъ въ касата остава 72.309-86 лв. отъ които сж определени да се дадѣтъ 30,000 лв. на центр. комитетъ за инвалидитѣ отъ войнитѣ при М-ството на Войната.

Като изтъкваме тази грамадна полезна дейностъ която е проявилъ Комитета на благотворителността въ Варна, ние апелираме къмъ гражданството и за напредъ да го подкрепи още по-осезателно за да се разрастне и закрепи това високо благородно и хуманно дѣло.

СТОПАНСКИ ПРЕГЛЕДЪ.

Новото лозарство.

Старитѣ лозя, които бѣха създали елянтъ доста добъръ поминъкъ за една значителна частъ отъ нашего селско и градско население, както се знае, налегнати отъ редъ болести,

главно филуксерата, сж почти унищожени. Голѣми пространства стари лозя и днесъ лежатъ запустели. Особенно това се среща по селата. Но нѣкои наши лозарски центрове бързо се окопатиха отъ своята апатия къмъ тоя родъ поминъкъ — лозарството, и започнаха едно интензивно посаждане на новата устойчива облагородена лоза. За да се види какъ постепенно и бързо се култивира новата лоза у насъ, даваме следнитѣ данни за произведеното количество обгороденъ лозовъ материалъ, готовъ за насаждане презъ тази пролѣтъ. Така, въ Търновска околия сж произведени 4,380,000 присадени лози, въ Севлиево 3,824,000, Г. Орѣховско 1,384,000, Ловчанско 1,231,000, Т. Пазарджишко 1,707,000 Ст. Загорско 1,000,600.

Земледѣлски бюлетинъ за Варненска околия за месецъ декемврий.

Състоянието на земледѣлскитѣ посѣви е много добро. Почвата, вследствие падналитѣ изобилни снѣгове е богато запасена съ влага. Поради лошото време, полска работа почти не се извършваше. Елнезира се по домоветѣ тютюня, което е почти на привършване.

Лозарство. До колкото времето благоприятствуваше, продължи реголването на мѣста за нови лозя. Материалътъ отъ маточницитѣ е почти изрѣзанъ.

По овощарството сж извършени почистването на дърветата и копане дупки за нови насаждания, обаче въ много по-малкъ размѣръ отъ миналата година.

Добитъкътъ е въ добро състояние, както и овцетѣ.

Топлитѣ дни въ края на месеца позволиха изкарването на разплодни и едъръ добитъкъ по пасбищата.

Цената на земледѣлскитѣ произведения за двоенъ декалитъръ бѣше: жито 105 лв., ечемикъ 58 лв., царевича 54—60 лв., овесъ 30—33 лв., просо 59 лв., бобъ 75—90 лв., ржжъ 65—70 лв., фий 70 лв. и леща 57 лв.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

М. В. Р. Н. З.

Окръжно Преп.

Отдѣление

Администр. Изборно

№ 14871

22 декемврий 1925 г.

София.

До г. г. Окр. Управители

До всички Г-да Данъчни

началници — за сведение

Министерството на В. Р. Н. Здраве има сведение, че нѣкои общини и окръжни посто-

яни комисии, не обръщайки внимание на окр. предписания № 5903, обнародвано въ Държавенъ вестникъ брой 110 отъ 16 августъ 1924 г. задължавали данъчните началници да събиратъ окръженъ и общински данъкъ и върху ония закупени на листа тютюнъ, който фабрикантите сж предназначили за произвеждане тютюневи изделия.

А въ това окръжно (отдѣлъ 1, буква „г“) е казано, че тютюнофабрикантите, които закупватъ на листа тютюнъ за произвеждане тютюневи изделия, не плащатъ речения (окръж. и общински) данъкъ

Още еднажъ обрънете вниманието на окр. постоянна комисия и на общинитѣ (градски и селски) въ окръга Ви върху гореозначеното окръжно, като ги предупредите, че данъчните началници нито ще изпълняватъ подобни законни поръчки, нито ще отговарятъ на тѣхнитѣ излишни писма.

Главенъ секретаръ: Разсукановъ.

Чачалникъ на отдѣлението: Т. Христовъ.

Вѣрно:

за Началникъ на отдѣлението: Ив. Тончевъ.

ВАРНЕНСКО

Окръжно Управление
№ 9052

29 декемврий 1925 г.
Варна.

До Варненската Окръжна
Постоянна Комисия, Варнен.
и Провадийския гр. общин.
кметове, Варненския и Про-
вадийския окол. началници.

За сведение и изпълнение.

за Окр. Управителъ: Ц. Ханджиевъ

Секретаръ: Ст. Коларовъ.

№ 45 Настоящото въ преписъ се изпраща
на г. г. общинскитѣ кметове, за точно из-
пълнение.

гр. Варна, 5 януарий 1926 г.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Секретаръ: М. Ботушаровъ

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

№ 174/7

Варна, 30 декемврий 1925 год.

Варненската Окръжна Постоянна Комисия въ заседанието си днесъ въ съставъ: Председателя М. В. Бояджиевъ и членове: Г. П. Щеревъ и Андонъ

Ивановъ сложи на разглеждане рапорта № 3703 отъ 24 того на Бѣленския общински кметъ, съ което донася; че Държавното трудово горско стопанство „Тича“ въ с. Д. Чифликъ е поело за експлоатация отдаденитѣ по търгъ на търговци държавни сечища въ района на Бѣленската община и, сондирано мнението на г. Управителя Стопанството за изплащане 15⁰/₀ върхунина върху тържната сума по утвърдено решение на общинския съветъ възъ основа на чл. 91 отъ закона за горитѣ, то — Стопанството въ лицето на г-на Управителя му е възнамерявало да отклони това плащане — моли за наставления по тоя случай.

Като се прецениха условията и всичко около и въ връзка съ повдигнатия въпросъ, Комисията съобщава и отправя следнитѣ свои съвети, а именно:

Първо. Желанието и целта на законодателя съ чл. 91 отъ закона за горитѣ е: да се създадатъ приходи на общинитѣ въ горскитѣ райони, които нѣматъ свои гори.

Законодателя знае много добре, че тия именно общини носятъ товара по надзора и опазване държавнитѣ гори въ землищата имъ, а сж и много бедни и заради туй опредѣля 15⁰/₀ върху продажната стойностъ на горски материяли, било по тарифи, търгове и концесии, за тѣхна — на общинитѣ полза, като компенсация срещу трудътъ и грижитѣ имъ по охраната, запазването и пр. горитѣ.

Законодателя сжщо тѣй добре ще знае, че тая 15⁰/₀ върхунина е фактически за сметка на държавата, като тоя процентъ се отразява на наддадената при търговетѣ цена. Предприемача търговецъ знае добре да си прави сметката и при състезанието на търга има предъ видъ плащането тоя свръхъ налогъ за общинитѣ.

Така че тоя налогъ е приносъ-даръ за общинитѣ отъ страна на държавата, като тѣхенъ даденъ приходъ, който тѣ и инѣкъ заслужаватъ, защото населението имъ изцѣло участвува съ трудътъ и добитѣка си въ експлоатацията на горитѣ, отъ които държавата извлича толкова материални придобивки — блага.

Съ тоя даденъ приходъ държавата задоволява лишеното отъ гори население изъ горскитѣ райони, като и ликвидира еднажъ за винаги пѣкъ и въпроса за възбуждане процеси отъ населението за отнимане отъ държавата на гори и др.

Щомъ тенденцията и желанието на законодателя е такова, т. е. че държавата въ сжщностъ отъ своя си доходъ дава 15⁰/₀ на общинитѣ, тя въ никой случаи и при каквито и да сж обстоятелства нѣма защо да отрича въ лицето на свои представители това плащане. Такова положение нѣма въ закона за горитѣ, пѣкъ и неможе да има и да се допуска такъвъ законодателенъ абсурдъ.

Второ. Трудовото горско стопанство има ав-

тономни права по своята вътрешна уредба и е сложено неговото функциониране и манипулиране съ горските държавни материали на чисто и строго комерчески-търговски начала.

Стопанството, като търговецъ и юридическо лице продава и доставя и на Комисарства, и на учреждения държавни и общественни, и на търговци горски материали. Последниятъ, обаче, Стопанството не ги дава по определени окончателни и неизменни тарифирани цени. Не. Последниятъ зависи отъ калкулацията на добититъ материали, а въ последната влизатъ разноснитъ по сечъ, извозъ и пр., зависящи и колебливи по мѣсто и време отъ сума и редъ условия и економически причини.

Стопанството за материалитъ си плаща, освенъ на частнатъ лица за извозване, но и на държавни учреждения такси, берии и др. — на митнишкитъ власти и пристанищни за извоза по море, на железопътнитъ за вагони и пр. и всичко това се отразява на цената на материалитъ.

А щомъ Стопанството си плаща гореказанитъ редъ законоустановени такси, берии и др., като търговецъ и юридическо лице, има ли си мѣстото и логически смисълъ и оправдание отказа — да не се плати на общинитъ тоже законоустановения тѣхенъ налогъ по чл. 91 отъ закона за горитъ?

Комисията би желала да не е добре информирана за държането въ случая на г. Управителя на Стопанството, въ лицето на когото е виждала винаги единъ деятеленъ и съ широкъ замахъ и творчество общественникъ. Срещу туй пъкъ обаче, Комисията има положителни сведения, че нѣкои чиновници при Стопанството гледатъ съ пренебрежение и неприязнь на околнитъ имъ села и общини и съ държането си непрепоръчватъ добре работитъ на Стопанството. Преди заявлението на г. Управителя — предметъ на това, нѣкои чиновници съ нескривано незадоволство сж се заканвали — че на общинитъ не ще платятъ нищо!

Държавата прави усилия за създаване работа и поминъкъ на бедни села и приходи на общини, като съ редъ нареждания и такива и до Стопанството дава насоки и въ туй направление, но тия усилия се рушатъ и компрометирватъ съ поведението и държане отъ страна на представители на Стопанството къмъ населението и общинитъ, като това що се изложи отгвѣдъ.

Третъ. Въ конкретния случай Стопанството

при сечищата въ района на Бѣленската община: замѣстятъ напълно частнитъ търговци, на които сж отдадени по търгъ и, като така, върху него — Стопанството, тежатъ всички задължения при и въ връзка съ експлоатацията на тия сечища.

Общината ще държи отговорно Стопанството за 150% връхнината по чл. 91 отъ закона за горитъ върху контрактираната — добита тържна цена, както и за всичкитъ други законни и бюджетни налози и др. върху манипулацията съ сечищата и материалитъ отъ тѣхъ.

Възражението — че тая сума по 150% връхнината, ако ще следва да се заплаща на общината, е трѣбвало да бжде вписана въ държавния бюджетъ и пр. подобни — е много слабо, неприемливо и плитко лавиране, та неиздържа критика и коментари.

По какъвто редъ и начинъ се плащатъ на ж. пжтни, пристанищни и митнишки власти разнитъ такси, мита, берии и пр., точно по сжшия редъ и начинъ ще се заплаща и на общината нейното право, отредено и фиксирано по закони и бюджетъ, а всичко това съставляватъ разноснитъ на Стопанството по експлоатирането сечищата и стойността на добиванитъ материали.

Комисията препоръчва на общината да влезе въ контактъ съ Стопанството, като взаимно се разбиратъ и си сътрудничатъ и нека се отбѣгватъ за въ интереса на службата и грижитъ по страждущето население отношения недружелюбни и студени.

Секр.-бирника пъкъ, добре би било, да отбѣгва крайнитъ принудителни мѣрки, които закона за селскитъ общини (чл. 75) му дава право да взима срещу неизправнитъ общински длъжници и да не си служи съ секвестри безъ нужда и винаги предъ банки и другаде,

Комисията има основание да вѣрва, че всичкия тоя шумъ не ще остави никакви други последици, освенъ едно добро разбиране, разумни уважения и сътрудничество, подобаващи на добри общественици въ работата имъ за доброто и поминъка на населението въ този беденъ Камчийски кѣтъ, което заслужава такова внимание, като граждани и сътрудници на Стопанството при създаване държавни материални блага.

Преписи отъ това постановление да се съобщатъ на заинтересованитъ страни.

№ 63

Настоящото се изпраща до г. г. Общинскитъ Кметове въ окръга за сведение и изпълнение.

гр. Варна, 9 януарий 1926 год.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Секретаръ: М. Ботушаровъ.

НИКОЛАЙ ГР. НИКОЛИЕВЪ
АДВОКАТЪ

Писалище ул. „Шуменска“ № 8
(срещу Постоянната комисия)

Телефонъ № 394 — Варна.

ВАРНЕНСКА

Окр. Постоян. Комисия
Отдѣление финансово
№ 49

9 януарий 1926 г.
гр. Варна

Окръжно.

До Господина Главния
учителъ с. Арапларъ Провад.
До другитъ г. г. Главни
учители и Общински кметове
въ окръга за сведение.

На № 22 Господинъ учителю,

Комисията ни разгледа писмото Ви подъ отсрещния №-ръ, съ което се оплаквате, че М-вото на Народното Просвещение, отд. счетоводно неутвърдило търга за отдаденитъ на наематели училищни керемидарница и ниви поради туй, че обявлението за търга не било обявено въ Държавния вестникъ, а въ окр. вестникъ, като Вий сте се ржководили въ случая отъ окръжното на комисията ни № 1472, брой 1 на окр. ни вестникъ. Съ това си писмо едва ли не държите отговорна комисията ни за евентуалнитъ щети за училището, тъй като нивитъ били добили цени, а пъкъ, възможно е (наверно това ще искате да кажете) при вторъ търгъ да се намалятъ ценитъ и, като че ли съ писмото си искате Постоянната комисия да въздействува за утвърждаване търга и съ това да поправи сторената си грешка.

Комисията ни дължи да Ви даде следния отговоръ и съветъ:

1. Комисията ни съ окръжното си № 1472 въ окр. вестникъ брой 1 задължава общини и училища да разгласяватъ обявленията си въ окр. вестникъ, като най-ефтинъ и съ цель да се гарантира издаването му, което пъкъ преследва широкъ общественъ стопански и културенъ интересъ. Това разгласяване, обаче, не е сметано да замѣсти оно-ва за въ Държавенъ вестникъ по чл. 111 алинея първа, а да измести упоменатото въ втората половина на цитирания членъ и алинея известяване, което може да става въ мѣстнитъ вестници.

Така че въ случая окр. вестникъ е искано да измѣсти съ предпочитане мѣстни вестници.

2. По третирания въпросъ комисията ни съ окръжно № 1909, напечатано на стр. 4 на окр. вестникъ брой 11, (което не цитирате и предполагаме да Ви е известно) е отправила съветъ до общини и училищни настоятелства да не се придържатъ прекалено-взискателно и крайно педантно въ буквата на закона, а — въ неговия разумъ, като обявяването за учил. ниви и въ обикновени случаи ще бжде намираме достатъчно да правятъ настоятелствата съ обявления въ селото си и съеднитъ такива, които могатъ да се интересуватъ.

И не е ли абсурдно, настоятелството при отаването на търгъ за експлоатиране една своя малка нивичка, отъ която ще добие, напримеръ 4—00 лева доходъ, да заплати за обявлението въ Държавенъ вестникъ минимума 200 лева? А тоя

разходъ е за сметка на настоятелството, съгласно последната часть на горесцитирания чл. 111 отъ закона за Б. О. П. и къде е смисъла на закона въ случая?

Въ това ни окръжно комисията посъветва общини и училища да преценятъ и разграничаватъ случаитъ при важни търгове и такива отъ интересъ за по-широкъ кръгъ хора, при които широкото разгласяване се явява необходимо и въ интересъ на тия учреждения и за въ Държавенъ вестникъ и мѣстни вестници и по другъ възможенъ начинъ, при които правенитъ по тѣхъ разноси си иматъ мѣстото и своето оправдание.

Накрая, обаче, комисията ни съ това окръжно намира за умѣстно да добави, че отправя тоя съветъ за улесняване службата и отстраняване всекакви възможни търкания между общини и училища по тоя въпросъ, ккто пъкъ и апелира да се не злоупотрѣбвява съ това положение при работа съ търгове.

Такова е било гледището и становището на комисията ни по въпроса и е отправила съвета си, водима отъ желанието да създаде ресурси за окр. си вестникъ съ начѣртаната му стопанско-културна тенденция, за улеснение на службата и еднообразие и за премахване възможни търкания и спестяване ненуженъ харчъ на общини и училища, като не е пропуснато да се направи и предупреждение и апелъ за добросъвестностъ и повече обществено.

Сега да видимъ какво сте сторили Вий, г-нъ Учителю, по тия наши съвети.

а) Вий сте отдали на търгъ въ едно — съ едни тържни книжа и керемидарницата и нивитъ Това не е грѣхъ. Но обявяването сте направили само въ окр. вестникъ. За нивитъ можеше и това да не стане, както що пояснихме въ горното си второ окръжно, но за керемидарницата — това не е тъй. Последната е предметъ на търговия и производство отъ търговски характеръ и, като такава тя привлича повече хора и буди по-голямъ интересъ у еснафъ и търговци, прѣснати по села и градове. Поради тоя си характеръ и интереса, който тя — керемидарницата представлява, трѣбваше обявлението да стане за търга непременно въ Държавенъ вестникъ и изъ нѣкои мѣстни вестници, неизключая и окр. вестникъ Тукъ вече не трѣбва да се скжпятъ 1000-та лева за обявяването, когато има настоятелството интересъ да се привлечатъ повече хора и предприятието да намери цената си, която струва и заслужава.

б) За комисията ни е непонятно — отгдѣ Министертството на народното просвещение да е заинтересовано и възъ основа на какво законоположение то да разрешава тоя въпросъ — търгъ?

Законодателя, имайки предъ видъ, че общи-

нитѣ сж автономни и могатъ да запазватъ интереситѣ си и че общинскитѣ съвети, като сж най-близо до училищата и имотитѣ имъ и че тѣ не сж чужди на тия интереси, а напротивъ тѣ ги пазятъ и субсидиратъ, е постановилъ: поемнитѣ условия за училищнитѣ имоти и търговетѣ било съ състезание, спазаряване и пр. да се утвърждаватъ отъ съответнитѣ общински съвети — чл. 196 буква б. и чл. 199 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Ако законодателя е мислелъ, че Министерствата по-добре биха запазили интереса на общини и училища, не би облекалъ съ това право общин. съвети. Първитѣ твърде често отдалечъ и отвисоко третираатъ въпроси, касаещи се до общини и училища, безъ да чувствуватъ и виждатъ тѣхнитѣ нужди, интереси и условията имъ.

И така, г. Учителю, Вий сте направили една грешка съ обявяването само въ окр. вестникъ и втора — съ погрешно отправената тържна преписка до некомпетентна властъ.

Това всеки случай не е голѣма беда. Тържната преписка подредена и придружена съ Ваше обстойно изложение и протоколъ отъ тържната комисия и училищното настоятелство (попълнени тия книжа съ съдействието и указанието на общ. секр.-бирникъ) ще представите на общинския Ви съветъ на преценка, който само е компетентенъ да решава въ случая и чието решение за, или противъ, утвърждаването търга съ нуждната мотивировка, е законно и меродавно.

Праща Ви се и единъ брой № 11 на окр. вестникъ за окръжното № 1909, което тукъ споменаваме.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Секр.-бирникъ: Г. Атанасовъ

№ 104 До г. г. Общин. кметове
12 януарий 1926 г. въ Варненския окръгъ.

Поканватъ се г. г. общинскитѣ кметове, тия отъ тѣхъ, които не сж изпратили още стойността на книжката „Какъ Войника побѣди Комуниста“, да побързатъ и сторятъ това въ най-скоро време.

за Председателъ: Г. Щеревъ

Секретаръ: М. Ботушаровъ

№ 106 До г. г. Общин. кметове
12 януарий 1926 г. въ Варненския окръгъ.

Комисията като има предъ видъ, колко голѣма ще бѣде ползата отъ книгата „Домашни лѣчебни средства“ за населението, препоръчана съ окръжно № 1840 отъ 26 августъ 1925 г.

напечатако въ окр. вестникъ брой 9 отъ 4 септемврий м. г. повторно се поканватъ г. г. общинскитѣ кметове които не сж се още снабдили съ въпросната книга да побързатъ за да се снабдятъ съ нея и повторно да разгласятъ между населението да се запишатъ за сжщата книга, тъй като тя е на изчерпване.

за Председателъ: Г. Щеревъ

Секретаръ: М. Ботушаровъ

ЕНИ-КЪЙСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО — ВАРНЕНСКИ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1

с. Ени-къой, 10 януарий 1920 год.

Ени-къойското българско училищно настоятелство обявява, че на 31 день отъ публикуване настоящето въ Варненски окръженъ вестникъ въ 13 часа, ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ за срокъ отъ 3 стопански години училищната неразработена мера, находяща се въ землището на с. Ени-къой, мѣстността „Соукъ-су“ при градини: Кост. В. Милевъ, Вѣлю Янакевъ, Братя Андонъ и Димитръ Янчеви, Деспина Петрова, Параскева Петрова и долъ.

Търгътъ ще се произведе въ помещението на училището.

Мерата е разпредѣлена на 4 кжса отъ по 10 декара, както това е показано въ очната скица, приложена къмъ общитѣ поемни условия.

Първоначалната цена на наема е полева на декаръ годишно.

Търгътъ ще се произведе съ явна конкуренция.

Залогъ за правоучастие е 10% вър първоначалната цена за всеки парцелъ.

До участие въ търга се допускатъ всички лица, които не сж лишени отъ права сж български поданици.

Никой отъ участвуващитѣ въ търга не право да наема повече отъ единъ кжсъ мѣ

Разносикитѣ за публикация и гербовъ налогъ сж за сметка на наемателитѣ.

Поемнитѣ условия, очната скица и гитѣ книжа, могатъ да се прегледатъ училището въ с. Ени-къой.

Председателъ: Д. Николовъ

164-1-1 Секр. гл. у-лъ: (не се чете)

Печатница „Войниковъ“ — Варна.